

Den dagen jeg dro hjemmefra for å dra til byen

- ✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula
- 👥 Brian Wambi
- 💬 Espen Stranger-Johannessen
- 💬 norska (bokmål)
- 📊 nivå 3

Den lille busstasjonen i landsbyen min var travel og stappfull av busser. På bakken var det flere ting som skulle lastes. Medhjelpere ropte navnene på stedene dit bussene gikk.

«Byen! Byen! Vestover!» hørte jeg en medhjælper rope. Det var bussen jeg måtte ta.

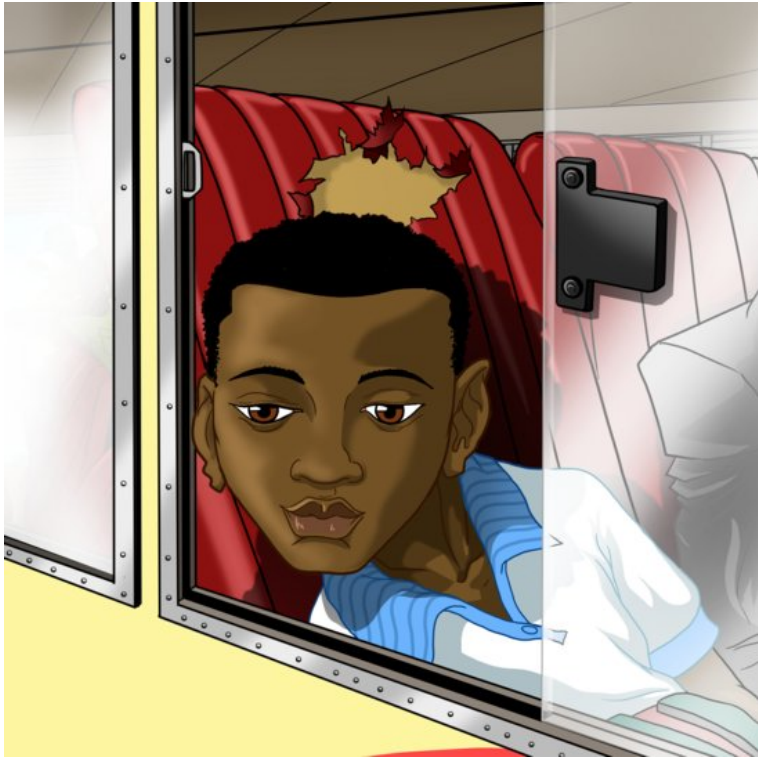
Bussen til byen var nesten full, men flere folk dyttet for å komme om bord. Noen plasserte bagasjen sin i bagasjerommet under bussen. Andre la den på hyllene inne i bussen.

Nye passasjerer klamret seg til billettene sine mens de så etter et sted å sitte siden det var trangt om plassen. Kvinner med unge barn la til rette for dem så de skulle få det behagelig under den lange reisen.

Jeg presset meg inn ved siden av et vindu. Personen som satt ved siden av meg, holdt hardt om en grønn plastpose. Han hadde på seg gamle sandaler, en utslitt frakk, og han så nervøs ut.

Jeg så ut av bussen og innså at jeg var i ferd med å forlate landsbyen min, stedet hvor jeg hadde vokst opp. Jeg skulle dra til den store byen.

Lastingen av bagasjen var ferdig, og alle passasjerene hadde satt seg. Gateselgere presset seg fortsatt inn i bussen for å selge varene sine til passasjerene. Alle ropte navnene på det de hadde til salgs. Jeg syntes ordene hørtet merkelige ut.

Noen få passasjerer kjøpte noe å drikke, andre kjøpte små snacks som de begynte å tygge på. De som ikke hadde noen penger, som jeg, bare så på.

Disse aktivitetene ble avbrutt av tutingen til bussen, et tegn på at vi var klare til å dra. En medhjelper ropte at gateselgerne måtte komme seg ut.

Gateselgere dyttet hverandre for å komme seg ut av bussen. Noen ga tilbake vekslepenger til de reisende. Andre forsøkte i siste liten å selge noen flere varer.

Idet bussen forlot busstasjonen, stirret jeg ut av vinduet. Jeg lurte på om jeg noensinne skulle komme tilbake til landsbyen min igjen.

Etter hvert som reisen fortsatte, ble det veldig varmt i bussen. Jeg lukket øynene og håpet å få sove.

Men tankene mine vandret hjem. Kommer moren min til å bli trygg? Kommer kaninene mine til å innbringe noen penger? Kommer broren min til å huske å vanne de nyutsprungne trærne mine?

På veien lærte jeg meg utenat navnet på stedet i den store byen der onkelen min bodde. Jeg mumlet fortsatt da jeg falt i søvn.

Ni timer senere våknet jeg av høylytt banking og roping etter passasjerer som skulle tilbake til landsbyen min. Jeg grep fatt i den lille veska mi og hoppet ut av bussen.

Bussen som skulle tilbake, ble fylt opp fort. Det viktigste for meg nå var å begynne å lete etter huset til onkelen min.

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Den dagen jeg dro hjemmefra for å dra til byen

Skriven av: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustrerad av: Brian Wambi

Översatt av: Espen Stranger-Johannessen

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).